

Marianne Busser en Ron Schröder

Het grote dierenverhalenboek

met illustraties van Dagmar Stam

VAN HOLKEMA & WARENDORF

Inhoud

9	Beer gaat logeren	71	De nieuwe buurman van olifant
12	De vier biggetjes en een knarpkrekel	75	Drie schone biggetjes en één vieze
15	Het bos opruimen	78	Het verhaal van de gebroken bloembak
18	De drie berenbroertjes gaan kamperen	81	Egel is verdrietig
23	Het geheim van Kobus	84	De drie berenbroertjes en een spin
29	Het gemene plannetje van varken	88	Het gebakje van olifant
34	De kikker die zo graag knap wilde zijn	92	Een mooi cadeau voor de vier biggetjes
37	Een welverdiend soepijsje	96	De picknick van haas en muis
40	De wedstrijd van haas en egel	100	Als je wilt, kun je alles!
43	De vlaggenmast van beer	103	De twee stoute ratjes en de nieuwe waslijn
47	Het kunstwerk van Kobus en Kwak	106	Een misselijk grapje van beer
53	Een leuke uitnodiging voor varken	109	De zieke Kobus en Kwak
56	De drie berenbroertjes gaan voetballen	112	De twee stoute ratjes in een kippenren
59	Een navel vol gras	115	Een leuke grap en een bloedneus
62	De nieuwe bal van varken		
66	De twee stoute ratjes krijgen straf	118	Index op thema

Beer gaat logeren

Waarin beer enorm veel troep maakt als hij bij olifant logeert, en olifant hem leert hoe je súpersnel kunt opruimen als je maar gewoon even doorzet...

Beer logeert een nachtje bij olifant. Maar als hij wakker wordt, schrikt hij een beetje. Het is een ontzettende troep in de logeerkamer. Overal ligt wel wat. En olifant had nog wel zo gezegd dat hij zijn kamer wel netjes moest houden. Misschien is het niet waar, denkt beer hoopvol. Misschien droom ik nog een beetje en is het hier eigenlijk heel keurig. Ja, dat zou best eens kunnen. Weet je wat? Ik trek het dekbed over mijn hoofd en dan tel ik tot tien. En als ik bij tien ben, is alles opgeruimd. Langzaam begint beer hardop te tellen: 'Eén, twee, drie... negen, tien!' Daarna kruipt hij voorzichtig onder het dekbed vandaan en doet zijn ogen open. 'Niet gelukt,' zegt hij teleurgesteld. 'Nog maar eens proberen.' Beer schuift opnieuw zijn hoofd onder het dekbed, doet zijn ogen dicht en gaat weer tellen: 'Eén, twee, drie...'

Maar nee, als hij weer tevoorschijn komt, is het nog steeds een troep. 'Dan kan ik er ook niets aan doen,' mompelt beer. Hij stapt uit bed en loopt naar de badkamer om te gaan douchen. Maar als hij klaar is, staat olifant hem boos op te wachten in de logeerkamer. 'Waarom is het hier zo'n gigantische rommel?' vraagt hij. Beer wordt een beetje rood. 'Ik heb anders echt geprobeerd om het, eh... om het weer netjes te maken,' stamelt hij.

‘Hoe dan?’ vraagt olifant.
Dan vertelt beer precies wat hij heeft gedaan.
Dat hij zijn ogen dicht had gedaan en twee keer heel langzaam tot tien had geteld, en dat toen alles weer netjes had moeten zijn. Maar dat het tellen gewoon niet had geholpen.
Olifant kijkt beer ongelovig aan. ‘Dit meen je niet!’ roept hij. ‘Nou, ik zal je eens laten zien dat tot tien tellen héél goed kan werken als je moet opruimen.’ Hij pakt beer vast en zegt streng: ‘Let maar op! Ik doe zo mijn ogen dicht. Dan tel ik heel langzaam tot tien. En als ik dan mijn ogen weer opendoe, is alles netjes. Heb je dat heel goed begrepen?’

Beer knikt een beetje geschrokken.
‘Daar gaan we dan,’ zegt olifant.
Hij doet zijn ogen dicht en begint langzaam en dreigend te tellen:
‘Eén... twee... drie...’

Intussen rent beer als een speer door de kamer.
Hij maakt het bed op,
hangt zijn kleren netjes in de kast. Hij zet de stoelen recht, en raapt alle spullen en de snoeppapiertjes van de grond.
En net voordat olifant klaar is, trekt hij nog snel de gordijnen open.
‘Tien!’ buldert olifant.

Dan doet hij heel langzaam zijn ogen open. ‘Nou?’ roept hij triomfantelijk. ‘Zie je wel dat het werkt? Je moet alleen even weten hoe het moet.’
‘Ja,’ mompelt beer. ‘Maar, eh... ik kon er alleen niet bij blijven liggen.’
‘Klopt!’ zegt olifant. ‘Dat was de fout. Maar in het vervolg kun je het dus zelf.’
‘Eh, ja...’ zegt beer. ‘Dat denk ik wel.’
Olifant lacht. ‘Mooi zo. Het enige wat je moet doen is gewoon even doorzetten. Kom, dan gaan we nu lekker samen ontbijten.’
En dat doen ze. Want beer heeft echt ongelooflijk veel honger gekregen van het opruimen! *

De vier biggetjes en een knarpkrekel

Waarin Joris, Jetje en Jansje hun slapende broertje Jip pesten, en daarna door hun mama gestraft worden met een échte knarpkrekel...

De vier biggetjes zijn buiten. Joris, Jetje en Jansje rennen door de tuin. Alleen Jip doet niet mee. Hij is op het gras in slaap gevallen.

‘Zullen we een geintje uithalen?’ vraagt Joris. Hij haalt een wasknijper van de lijn en zet hem heel voorzichtig op het krulstaartje van Jip. De twee andere biggetjes beginnen te proesten. Jip geeft een knor in zijn slaap, maar dan is het weer stil. ‘Zullen we hem wakker maken?’ vraagt Jetje.

‘Ja!’ zegt Jansje. ‘Dat is leuk!’

‘Jip!’ roepen ze. ‘Wakker worden, Jip!’

Jip schrikt wakker. ‘Au! Au!’ roept hij even later. ‘Mijn staartje doet pijn!’

‘Niet aankomen, Jip!’ roept Joris snel. ‘Dat kan gevaarlijk zijn. Ik kijk wel even of ik iets aan je staartje kan zien! Wacht maar.’

Joris bekijkt het krulstaartje van Jip. ‘Ik zie het al. Het is helemaal rood en dik.’

‘Misschien ben je gestoken door een wesp,’ zegt Jetje.

‘Of gebeten door een knarpkrekel,’ roept Jansje.

‘Bestaan die dan?’ vraagt Jip angstig.

‘Geen idee,’ zegt Joris. ‘Maar zo te zien kunnen ze flink bijten.’

‘Ja!’ jammert Jip. ‘Het doet ook verschrikkelijk pijn! Wat moet ik nu doen?’

‘Ik denk dat je naar de dokter moet,’ zegt Jetje plagerig. ‘Nee toch?’ schreeuwt Jip. Want hij is ontzettend bang voor dokters.

Dan komt mama even buiten kijken. Joris, Jansje en Jetje verstoppen zich snel achter de heg. ‘Wat is er aan de hand?’ vraagt mama. ‘Mijn staartje doet zo’n pijn!’ snikt Jip. ‘Ik heb even geslapen, en toen ben ik gebeten door een knarpkrekel. En ik mag er niet aankomen, anders wordt het nog erger. En dan moet ik naar de dokter!’

‘Laat eens kijken,’ zegt mama. En dan ziet ze wat er gebeurd is. ‘Wat een gemene streek.’ Snel haalt ze de wasknijper van Jips staartje af. ‘Niks knarpkrekel,’ zegt ze boos. ‘Gewoon een wasknijper. Kijk maar.’ Ze laat Jip de grote, rode wasknijper zien. ‘Nu zal het gauw weer beter gaan met je staartje.’ ‘Gelukkig,’ snottert Jip.

‘Dat is zeker gelukkig,’ zegt mama. Dan draait ze zich om en ze roept: ‘Joris, Jansje en Jetje! Komen! Nu meteen!’

De biggetjes achter de heg schrikken zich een ongeluk en komen een beetje bang tevoorschijn. ‘Wie heeft dat gedaan?’ vraagt mama streng. Maar de drie biggetjes zeggen niets. ‘Oké,’ zegt mama. ‘Kunnen jullie wel, met z’n

drietjes je slapende broertje pesten? Als jullie dit zo'n leuk grapje vinden, weet ik het goed gemaakt.' Ze haalt drie grote wasknijpers van de lijn. 'Draai je maar om!' zegt ze. En dan krijgen de biggetjes alle drie een fikse wasknijper op hun staartje.

'Au!' gilt Joris.

'Au!' gilt Jansje.

'Au!' gilt Jetje. 'Au! Au! Au!'

'Niet zeuren,' roept mama streng. Ze haalt de eierwekker uit de keuken en zet hem op tien

minuten. 'Ziezo,' zegt ze dan. 'Nu hebben jullie alle drie een knarpkrekel op je staart. En hij mag er pas weer af als het belletje gaat.' Daarna neemt ze Jip mee. 'Kom maar,' zegt ze. 'Dan ga ik voor jou een pannenkoek bakken. Want daar zul je nu wel zin in hebben.'

En ja, hoor. Daar heeft Jip erg veel zin in.

En de drie andere biggetjes? Die hebben spijt. Want het is helemaal niet leuk om een knarpkrekel op je staartje te hebben. Maar ja, ze snappen best dat ze dat wél verdiend hebben... *